

نظریه بی تعارضی در ادبیات شوروی

آبتین گلکار

دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه:

تعارض (conflict)، به معنای رویارویی نیروهای متضاد با هم، یکی از بنیادی‌ترین عناصر آثار ادبی روایی، مانند نثر و نمایشنامه و حتی برخی از قالب‌های شعری، است که موضوع اثر را پیش می‌برد و همهٔ رخداد‌های اثر به نوعی با آن گره خورده‌اند. اهمیت تعارض تا حدی است که به باور بسیاری از منتقدان، اثر بدون تعارض نمی‌تواند وجود داشته باشد. در دوره‌ای از حکومت شوروی، نظریه‌ای متداول و بر ادبیات حاکم شد که امروزه نام «بی تعارضی» بر آن نهاده‌اند. هواداران این نظریه، که بیشتر برآمده از ملاحظات سیاسی بود تا دغدغه‌های هنری و زیباشناختی، بر این باور بودند که در جامعه شوروی همه تعارض‌ها و دودستگی‌ها حل شده و عملاً تعارضی واقعی برای بازتاب دادن در اثر هنری باقی نمانده است و کشمکش سنتی میان «خیر» و «شر» در جامعه شوروی باید به کشمکش میان «خوب» و «بهتر» تبدیل شود. در این سخنرانی، پس از معرفی کوتاه تعارض از دید نظریه پردازان دانش زیباشناسی، به تشریح زمینه‌های پیدایش نظریه «بی تعارضی» و نتایج و پیامدهای آن در هنر و ادبیات شوروی پرداخته می‌شود.

زمان: دوشنبه، ۳۰ فروردین ۱۴۰۰، ساعت ۱۶ الی ۱۸

لینک ورود به جلسه سخنرانی:

<https://www.skyroom.online/ch/ipmseminars/ipm-seminars-2021>

تمام کاربران می‌توانند با استفاده از نام کاربری و رمز ورود زیر به سخنرانی وارد شوند:

نام کاربری: biweeklyseminars

رمز ورود: biweeklyseminars

کاربران می‌توانند پس از ورود به عنوان میهمان، نام نمایشی خود را تغییر دهند.